

Somogyi Zoltán

a vers

az a nagy trükkje a versnek
hogy fogsz egy amúgy közepes vagy
csak éppen hogy jó mondatot
és több sorba törve írod le

máris sokkal jobban mutat
olyan művészies lesz tőle
és jóval nagyobb a hatása is

valahogy jobban tetszik az embereknek
akiket a hosszú tömött sorok csak
megijesztenék és untatnák
meg nem is tudnák követni gusztustalan
idegesítő nyúlásukat

régen mikor írtam
a legokosabb emberre
gondoltam akit ismerek
neki akartam imponálni
most már a legostobább
olvasni alig tudó és
kifejezetten utáló ismerőseim
járnak az eszemben
s úgy próbálok írni hogy
ők is megértsék

üzenet

nem könyvtár
a vers
hanem kocsmá
úgyhogy nem kell benne
szofisztikálnak
se jól neveltnek lenni

és nem is bíróság
szóval igazságosnak
vagy korrektnek se

a vers üzenet
kinek nem inge
ne vegye magára

a vers bosszú
hűtlenek ostora

a vers győztesek dala
földbe döngölt ellenségük
teteme felett

a vers
szívben megforgatott kés

a vers vécépapír
amivel a költő
a seggét törli ki
és aztán a pofádba vágja

jelzés a vers
egy ököl
kinyújtott középső ujjal

könyvek

régen naivan azt
képzelttem hogy ha
birtoklom a könyveket
akkor valahogy a
bennük lévő dolgok
is az enyémeek
s több vagyok
gazdagabb

beszereztem hát
rengeteg könyvet
és el is olvastam
közülük temérdeket
szinte megszállottan
gyűjtöttem őket
vadásztam rájuk

most már tudom
a könyveket csak
olvasni jó
már amennyire
de tulajdonolni
a legkevésbé sem

sok helyet foglalnak
és magukba szívják a port
amire allergiás vagyok
nehéz őket nagy tömegben
mozgatni és általában
úgyse olvassa el
az ember őket
egynél többször

más szóval koloncok
és teljesen felesleges
birtokolni belőlük
akár csak egyet is

pénzzé tenni őket
reménytelen
eltűzelni viszont tébolyult
vandalizmus volna

a könyvekkel tehát
nem lehet kezdeni
semmit

rengeteg könyvem van
de mégis olyan mintha
nem volna egyáltalán
semmim

